

bygninger vil der i almindelighed være taget hensyn til, enten ved den særlige bestemmelse i § 3, stk. 2, eller automatisk ved den måde, hvorpå frigørelsesværdien opgøres. Det kan dog tænkes, at disse regler ikke i alle tilfælde vil sikre ejeren en rimelig dækning for merudgifterne ved udflytning af virksomheden. Det nævnte 50 pct. tillæg har til hensigt at tage hensyn hertil.

Under visse omstændigheder vil det kunne virke urimeligt, om ejere af de ejendomme, som frigørelsesafgiften vedrører, alene skulle kunne anvende det omtalte basisbeløb som grundlag for opgørelsen af frigørelsesværdien. Der er derfor fastsat nedenstående regler, der — særlig *i en overgangsperiode* — kan råde bod herpå.

En ejer, der omfattes af afsnit I, og som har erhvervet ejendommen før nærværende lovforslags fremsættelse, kan *i stedet for basisbeløbet* anvende:

1. ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller
2. anskaffelsessummen for ejendommen.

En ejer, der har erhvervet ejendommen efter lovforslagets fremsættelse, kan *i stedet for basisbeløbet* anvende ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering.

For ejere af de i afsnit II omtalte ejendomme gælder tilsvarende regler. For afløste jordrenteejendomme kan afløsningsværdien med et tillæg for bygningsværdier anvendes som basisbeløb.

Hvis der mellem basistidspunktet og sluttidspunktet er foretaget *grund- eller bygningsforbedringer* på den afgiftspligtige ejendom, skal frigørelsesværdien nedsættes med et til de dokumenterede forbedringsudgifter svarende beløb. Ejeren får herved kompensation for det fulde udgiftsbeløb, uanset om det i fuld udstrækning har virket værdiforøgende.

Den afgiftspligtige kan endvidere på begæring få indrømmet et fradrag i frigørelsesværdien for *værditab på bygninger, anlæg og beplantning m. v.* opstaaet inden det tidspunkt, der er bestemmende for fastsættelsen af basisbeløbet.